

HERCEGHÁTI HÍREK

HERCEGHÁTI KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA
2011. JÚLIUS HÓ, 12. ÉVFOLYAM 7. SZÁM ÁRA: 170,- FT

Időközi polgármester választás 2011. augusztus 7. (vasárnap)

Az ajánlásra és jelöltbejelentésre kitűzött 2011. július 8. 16 óra hatánapig egy törvényes feltételnek megfelelő jelöltet vett nyilvántartásba a Hercegháti Helyi Választási Bizottság:

Polgármester jelölt: Rák József (független)

2011. augusztus 7-én (vasárnap) a szavazás reggel 6 órától este 19 óráig tart.

A szavazóhelyiség címe:

Herceghát, Kossuth u. 2. (Általános Iskola)

Szavazni kizárólag személyesen lehet a névjegyzékbe felvett választópolgároknak a személyazonosság és a lakcím igazolására alkalmas

érvényes igazolvány bemutatásával:

- lakóhelyet tartalmazó személyazonosító igazolvány (régi típusú)
- lakcímgazolvány és személyazonosító igazolvány vagy útlevél vagy - 2001.01.01-ét követően kiállított vezetői engedély.

A mozgásukban gátolt választópolgárok mozgóurnát vehetnek igénybe választójoguk gyakorlásához.

A mozgóurna iránti kérelmet a választás napját megelőzően írásban helyi választási iroda vezetőjének, a szavazás napján írásban a

Helyi Választási Bizottságnak lehet bejelenteni.

A jelöltre szavazni a neve melletti körben elhelyezett egymást metsző két vonallal lehet.

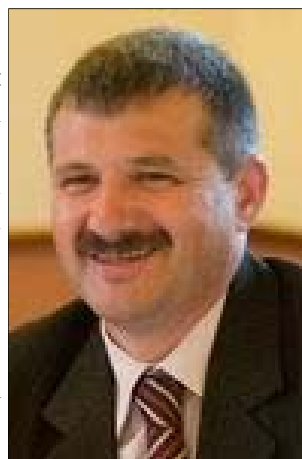
A választással kapcsolatban további felvilágosítást kérhetnek ügyfélfogadási időben a Helyi Választási Irodán (Herceghát Petőfi u. 110.)

Dr. Stumpf Enikő körjegyző
Helyi Választási Iroda vezető

Rák József polgármester- jelölt bemutatkozása

Engedjék meg, hogy az első gondolat a köszöneté legyen. Köszönetemet szeretném kifejezni mindazoknak, akik az augusztus 7-i időközi polgármester választásra történő jelölésemet támogatták.

Köszönöm a sok segítséget, a biztatást, és legfőképpen a bizalmat, amely felém irányult.

Köszönöm azt a sok hozzám eljuttatott ajánlószelvényt, amellyel támogatásukról biztosítottak.

Külön fejezem ki köszönetemet Rák József polgármester úrnak, aki lehetővé tette számomra azt, hogy megmérettethessem magam egy választáson. Természetesen továbbra is számítok, számítunk véleményére és tanácsaira, mert nem egyszerű időszak előtt állunk, amikor jelentős döntéseket kell meghozni igen rövid idő alatt. Olyanokat, amelyek hosszú távon meghatározhatják majd településünk jövőjét.

Választások előtt a jelöltek - amennyiben lehetőséget kapnak bemutatkozásra - önéletrajzzal kezdenek. Én sem teszek másként, de ha elnézik nekem, rövid leszek, hiszen úgy gondolom, mindenki ismer, aki itt él Hercegháton, mint ahogyan én is ismerem kis községünk valamennyi lakosát.

Születésem óta Hercegháton élek. Feleségem szintén hercegháti, akivel 1989-ben kötött házasságunk óta – egy rövid időtől eltekintve – Hercegháton élünk, itt alapítottunk családot, itt neveljük három gyermekünket.

A Rendőrtiszti Főiskola határrendészeti szakán szereztem diplomát. A Határőrség megszűnése óta nyugállományba kerültem, előtte azonban több területen teljesítettem hivatásos szolgálatot. Feleségem a sárospataki Polgármesteri Hivatalnál dolgozik, jelenleg igazgatási irodavezetőként. Korábban hat évig volt önkormányzati képviselő Herceghúton.

Gyermekeink közül Balázs, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem harmadéves jogász hallgatója.

Szabolcs fiunk másodéves gimnazista, míg Eszter lányunk a herceghúti általános iskola harmadikos tanulója.

Feleségemmel együtt számunkra mindig fontos volt a szülőfalunknak, annak a közösségnek az életében való aktív részvétel, ahol mindennapjainkat töltjük, ahol a gyermekeinket neveljük, ahol elődeink is éltek, ezért lehetőségeinkhez mérten igyekeztünk már korábban is segíteni, előmozdítani Herceghút továbbfejlődését, építését, szépítését, akár közvetlenül, akár közvetett módon.

A legnagyobb hangsúlyt a magam részéről a folytonosságra, a sikeres munka folytatásának szándékára szeretném helyezni, mert ebben látom egy biztosan, fokozatosan fejlődő és megmaradó település garanciáját.

Büszkén kell vállalni az elért eredményeket, ugyanakkor a változás képességét is meg kell mutatni, azt, hogy mit akarunk a jövőben másként tenni.

Mindannyiunk számára közismert tény, hogy az önkormányzatok költségvetése borotvaélen táncol, jó néhány település a csőd szélére került, csak a legfontosabb feladatokra jut pénz, sok helyen még arra sem.

Legfontosabb teendőnk a hatályos jogszabályoknak eleget téve a kötelezően előírt feladatokat maradéktalanul ellátni, emellett valamennyi – községünk szempontjában előrelépést jelentő – pályázati lehetőséget megragadni, amely az itt élő emberek életminőségét, komfortérzetét javíthatja, Herceghút fejlődését jelentheti.

Részletekbe nem szeretnék bocsátkozni, hiszen van az önkormányzatnak egy jól előkészített és elfogadott négy évre szóló gazdasági programja, amelynek mentén haladva tehetjük településünket még élhetőbbé. Ezt természetesen lehet és kell is időnként aktualizálni, hozzáigazítva a folyamatosan változó körülményekhez.

Fő cél az, hogy tudjuk működtetni, lehetőség szerint fejleszteni, bővíteni, tevékenységüket kiszélesíteni azoknak az intézményeknek, amelyekre szükségünk van, hiszen ezek működése létfeltétele a falu életképességének.

Fontos feladatként tartom számon a település külső megjelenésére, tisztántartására, a közterületek, zöldfelületek, árkok, vízelvezetők folyamatos takarítására való odafigyelést, ami nemcsak az itt élők jó közérzetéhez elengedhetetlen, hanem az ide érkező turisták, vendégek vagyis az idegenforgalom szempontjából sem mellékesek. Távlati terveim között szerepel a borturizmus, vallási turizmus megvalósítása, kiteljesítése Herceghúton, ami a továbblépésünk egyik fő irányvonala lehet.

Közös együttgondolkodást igényel a Kőporosi pincesor sorsa is, mert nem csak néhány közvetlenül érintett család ügye ez, hanem egész Herceghút érdeke is ezt kívánja.

Át kell gondolni az olyan, meglévő és jelenleg önállóan működtetett intézményeink jövőbeni sorsát, amelyek - elsősorban anyagi megfontolásból - ebben a formában tovább már nem tarthatók fenn. Ilyen például az Idősek Klubja.

Nem vitatható, hogy községünk idősebb polgárai számára is szükség van közösségi térre, olyan helyre, ahol lehetőségük van együtt lenni, megpihenni, beszélgetni, közös programokon részt venni.

Az e célra szépen kialakított épület úgy gondolom, továbbra is alkalmas e szerep betöltésére, de véleményem szerint más szervezeti keretek között kellene működnie a jövőben.

Fontosnak tartom, hogy lehetőséget és megfelelő helyszínt biztosítsunk az idősebb, tapasztaltabb generációval való folyamatos kapcsolattartásra, konzultációra, beszélgetésekre, hiszen én számítok a bölcsességükre, tapasztalatukra, komolyan gondolom a velük való törődést, gondoskodást.

Nagy hangsúlyt kell fektetni az Egyházközséggel való folyamatos párbeszédre, megfelelő kapcsolattartásra, hiszen meghatározó, közösségformáló szerepet kell, hogy betöltsön a község életében a jövőben is. Erre jó alap kell, hogy legyen a polgári és az egyházi vezetés között az elmúlt évek során tapasztalt együttműködés és az átfedés a két képviselő testület között. Hívó, templomba járó emberként fontos számomra településünk hitéleti arculata. Szeretném, ha meg tudnánk őrizni vallási hagyományainkat is, átadva ebből is mindent az utókornak.

Jó példa voltunk eddig is azok előtt a települések előtt, ahol valamilyen kisebbségi önkormányzat működött. Szeretném, ha ez a jövőben is így maradna, mert tudom, hogy szükség van egy jól és komolyan működő kisebbségi önkormányzatra. Hiszen a céljaink azonosak, mert nálunk a kisebbség a többség.

A civil szervezetek jelentősen megerősödtek az elmúlt években a településen. A falu életének minden színterén jelen vannak. Az azonos érdeklődési körbe tartozó, közösségért tenni akarók nemcsak felismerték, hanem az egyesületi formát felvéve határozottan léptek abban az irányba, hogy nem az önkormányzattól vagy mástól várnak minden segítséget, hanem önszerveződő módon, aktívan vesznek részt Hercegkút kulturális, társadalmi életében.

Azt gondolom, az ilyen civil, alulról jövő, építő jellegű kezdeményezéseket mindenképpen támogatni kell az aktuális vezetésnek. Céлом, hogy a falu valamennyi korosztálya, társadalmi rétege, csoportja, aktív, tenni akaró tagja tudása, képessége, lehetősége szerint részt vegyen a közösségi élet színterén.

A gyerekek és a fiatalok szabad idejének szervezésére és hasznos eltöltésére véleményem szerint az eddig tapasztaltakhoz képest még nagyobb hangsúlyt kell fektetni, melyhez az IKSZT beruházással felújított Művelődési Ház megfelelő helyszínt biztosít. Tartalmas programok szervezésével lehetőséget kell adni ennek a korosztálynak is a nyári szünet és egyéb szabadidő hasznos, érdekes eltöltésére.

Itt szeretnék kitérni a falu lakosságmegtartó szerepének erősítésére. Ez talán az egyik legnehezebb feladat. A magunk eszközeivel (ami elég szűkös) minden lehetőséget meg kell ragadni annak érdekében, hogy fiataljaink itt maradjanak, itt alapítsanak családot, esetleg más településekről költözzenek hozzánk. Sajnos egyre több a megüresedő ház a faluban, ez elég szomorú látványt nyújt, s jó lenne, ha újra élettel telnének meg.

Tudom, hogy az elvándorlás problémája egy nagyon összetett kérdés, elsősorban a gazdasági környezetnek, a közelben lévő városoknak, a régióknak van ebben meghatározó szerepe. Mi legfőképpen az elérhető, biztonságos, szép környezet megteremtésében tudunk segíteni, s amennyiben igény lenne rá, a telkek kialakításának kérdését újra napirendre tűzni.

Szeretném újragondolni, újraszervezni, feléleszteni a Hercegkútiak Baráti Körét. Nagyon jó kezdeményezésnek tartottam már a megalakulásakor is, hiszen sok olyan elszármazott hercegkútit tartunk számon, akik megfelelő szándék esetén sokat tudnának tenni közösségünkért. Szükséges lenne az aktív, sikeres, széles látókörű fiatalabb korosztályt is felkutatni, megszólítani, velük együtt gondolkodni, ötleteiket, javaslataikat figyelembe venni, vagy akár tevőlegesen is bevonni a munkába.

Az obersulmi partnerséget illetően fő célom az, hogy a település minél több lakosa kapcsolódhasson be ebbe közvetlenül. Nagyon szeretném, ha lehetősége lenne sok-sok hercegkútinak kijutni szervezett formában, a partnerség keretén belül Németországba.

Megtisztelő bizalmuk egyben azt a komoly felelősséget rója rám, hogy legjobb tudásommal, minden erőmmel és igyekezetemmel képviseljem valamennyi Hercegkúton élő polgár érdekét.

Én ezzel a bizalommal élni is szeretnék.

Úgy gondolom, hogy az előttünk álló kihívások, nehézségek, de szép feladatok elvégzése nem képzelhető el az itt élő emberek szorgalma, kitartása és a település vezetői felé irányuló támogatás nélkül, hiszen az új önkormányzati törvény, a közigazgatás jelentős átalakítása sok komoly horderejű döntést követel majd meg tőlünk.

Csak akkor maradhatunk talpon, lehetünk eredményesek, ha együtt menetelünk előre. A sikerhez egységes közösségre van szükség. Én az összefogásban, az együtt gondolkodásban, az együtt cselekvésben hiszek. Erre az elmúlt években folyamatosan volt példa Hercegkúton, ezt szeretném még jobban erősíteni és még jobban kiszélesíteni.

Ehhez kérem a támogatásukat az elkövetkező választáson.

Rák József
Polgármester jelölt

IV. Regionális Német Nemzetiségi Fesztivál - Ináncs

Borsósné Fischinger Henrietta

A késő délutánba hajló program lehetőséget adott a német kisebbséghez tartozók, velük szimpatizálók szórakozására, sváb hagyományok, népdalok, táncok, ételek bemutatására. A megyei német önkormányzat nevében köszönetet mondok az ináncsi NKÖ elnökének, képviselőinek a kitűnő szervezésért, a települési kisebbségi önkormányzatok koordinációs tevékenységéért, valamint a kulturális csoportoknak az aktív részvételért, mely hozzájárul ahhoz, hogy egyre színvonalasabbban rendezhetjük meg a fesztivált.

Stumpf Andrásné

Pincefesztivál

HERCEGKÚT

Gomboshegyi pincesor

2011. augusztus 19-20.

Programok

Augusztus 19. (péntek)

- 16.00 óra - Fesztivál megnyitása a Gombos-hegyi pincesoron
- 16.30 óra - Hagyományörző kulturális csoportok bemutatkozása
- 18.00 óra - Zempléni Fesztivál keretében Sváb Party
Közreműködik a S-IKER sramli zenekar Tarjánból
- 19.00 óra - Tunki kóstolás a Gombos-hegyi filegóriánál
- 20.00 óra - Nyitott pincék - hercegkúti borok kínálásával
- 21.00 óra - Artézis Jazz Quartet

Augusztus 20. (szombat)

- 09.00 óra - Szent István napi szentmise a
Feltámadás Kápolna előtt - Kenyérszentelés
- 10.00 óra - Ünnepi megemlékezés -Obersulmból és Beaumont le
Rogerből érkező delegációk köszöntése
- 10.30 óra - Kulturális program
- 12.00 óra - Ebéd a Gombos-hegyi filegórinál testvértelepülések
vendégeivel
- 16.00 óra - Nyitott pincék - grillparty, szalonnasütés a filegóriánál

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

Nyugdíjasok Gömörben a Gótikus úton

Ósidóktól fogva az ember alkotó tevékenységével és szépségérzőkével alakította környezetét, ahol élt. Világi és egyházi építészetet teremtett meg, nagy esztétikai értékkel bíró műveket. Örökértékű örökséget hagyott maga után. Így van ez a Szepességben és Gömörben is. Abban a két régióban, ahol a kulturörökség európai és világszintű jelentőséggel bír. Mindkét régió arculatára leginkább a gótikus művészet nyomta rá a bélyegét.

A 90-es évek elején, az említett történelmi értékektől vezérelve, mindkét régióban lelkes emberek és szakemberek egy kis csoportja létrehozta Szlovákiában az első turista utat, amelyet Gótikus útnak neveztek el. A Gótikus út kulcsot ad a titokzatos múlt megismeréséhez és lehetőséget nyújt úgy a Szepességben, mint Gömörben a régmúlt idők hagyatékainak eddig még ismeretlen lapjainak feltáráshoz.” /Gótikus úti útikalauz Szepesség - Gömör/

Nyugdíjasokból álló lelkes kis csapatunk három éve a Szepességben járt, idén pedig hosszas felkészülés után Gömör nevezetességeit vettük célba.

A gótikus emlékeken túl Tompa Mihály neves költő, volt pataki diák a tájegység szülöttének ottani emlékhelyei felkeresése is inspirált bennünket.

Július 11-én hétfőn hét órakor indultunk el két személykocsival Miskolc irányába, majd Bánrévén a régi határon átkelve már Szlovákiában is voltunk. Első utunk HANVÁ-ra (CHANAVA) vezetett, ahol a református templomban a helyi esperes tartott előadást, aki Ócsáról származik és Sárospatakon végezte a teológiát. A hagyomány szerint a község egykor szép lányairól volt híres.

Napjainkban Hanva nevét Tompa Mihály (1817-1868) költő, a falu református lelkésze tette közismertté.

A rimaszombati születésű lelkészt a Szuhay Mátyás c. verséért 1947-ben tagjává választotta a Kisfaludy Társaság, ettől kezdve nevét együtt emlegették Arannyal és Petőfivel. A szabadságharc ideje alatt tábori papként szolgált. Rendkívül érzékeny lélek volt, akit a világosi fegyverletétel nagyon megviselt. Teljesen visszavonult, élete utolsó 17 évét Hanván töltötte, ahol a falu református lelkészévé választották. Itt születtek legszebb versei, melyek elsősorban a haza sorsa fölött érzett fájdalomából fakadtak. Szelídhangú Virágregéi sokáig a legtöbbet olvasott magyar versek közé tartoztak. A Hercegkút határában lévő Pogánykútról is írt a Népregék c. kötetben, ahova minden bizonyítással többször is ellátogatott a Kis utcán keresztül haladva. A költőt a Gólyához c. verse miatt hurcolták el Kassára a börtönbe. Hanván hunyt el, síremléke és mellszobra egykori temploma udvarán áll.

A megemlékezés és fényképezkedés után megköszöntük a nagytiszteletű úrnak a részletes tájékoztatást és folytattuk utunkat, majd nemsokára JÁNOSIBA (Rimavské Janovce) érkeztünk.

A községet először 1427-ben említik. Az oklevél tanúsága szerint ekkor a Jánosy család és a helyi apátság birtoka volt, ez utóbbi 38 jobbágyportával rendelkezett. Fennmaradt román stílusú, római katolikus temploma egyedülálló látványosság. Az eredetileg a XII-XIII. századból származó bencés monostor-templom mai formáját a XIX. századvégi restaurálás (Schulek Frigyes) eredményeként nyerte el. A gondnoknő – aki gyetvai származású szlovák és csak kicsit beszél magyarul, készségesen mutatta meg a templomot belülről is, ahol gyönyörű falfestmények vannak a szentélyben (magyar szentek) és a kazettás festett mennyezet a támogatók nevével és címerével nagyon szép látványt nyújtott. Megtudtuk még azt is, hogy a halotti beszédet tartalmazó Pray-kódexet itt másolták a XII. században.

Ennyi szép élmény után jó hangulatban értünk RIMASZOMBAT-ba (Rimavská Sobota) ahol a Panzióban (*Turistická Ubytovňa*) elfoglaltuk szálláshelyeinket, majd annak közös konyháján (*Kuchyňa*) megvendégtünk az otthonról hozottaktól. Ezt követte a csendes pihenő, majd 4 óra körül behajtottunk a városba, a főtéren leparkoltunk és elkezdtük felfedezni a várost:

RIMASZOMBAT (Rimavská Sobota)

„Legszebb város Batyi, azaz, hogy Szombatyi, legszebb neve Rimaszombatyi.”

Egy régi jegyzék szerint Zsigmond királytól kapta a nevét, aki szombati napon utazott át a Rima partján álló kis városon. Valószínűbb azonban, hogy a szombatonként itt tartott vásárról nevezték el. Kevés város van a Kárpát-medencében, amely oly sok neves embert adott hazánkunknak, mint Rimaszombat. Itt született hazánk jeles szobrászművésze Ferenczy István. Városába hazatérve műhelyt alapított, ahol Izsó Miklós is tanult. Rimaszombaton halt meg, sírja sokáig jeltelenül állt a régi temetőben, de azóta áthelyezték a református templomba. Rimaszombaton született az ünnepelt színésznő, Blaha Lujza. Idevaló Hatvani István, a debreceni kollégium tudós tanára, aki tudása révén „ördögös boszorkánymester” hírébe jutott, s „magyar Faust”-nak is nevezték.

Tompa Mihály is Rimaszombaton született (1817). Magas talapzaton álló szobrát Holló Barnabás szobrászművész készítette, a szobor a közelmúltban került vissza eredeti helyére, a Tompa térre.

Rimaszombat helyén Zumbothel néven alakították ki az első települést. Ez később összeolvadt Stefansdorf településsel, s így létrejött a mai város magja.

1335-ben Károly Róbert ruházta fel városi jogokkal, L. Zsigmond címert adományozott neki, melyen egy fekete sas látható

Rimaszombat meghatározó építészeti stílusa a klasszicizmus, mégis a város talán legszebb épülete a volt városháza – később megyeháza – amelyen a francia rokokó elemei fedezhetők fel (itt olvasták fel 1848-ban a jobbágy felszabadítást kihirdető törvényt és itt választották meg 1845-ben Petőfit a magyar táblabírájává (jelenleg könyvtáros).

A Fekete Sas talán Gömör legszebb klasszicista épülete, és gyönyörű belső udvara van.

A Gömöri Múzeumban látható a Felvidéken található négy egyiptomi múmia egyike.

A főter is csak jellegében középkori. Német típusú, központi tér, melyet az utolsó felújítás során középkori stílus szerint alakították át, tehát minden fát, nem odavaló elemet eltüntettek és kiköveztek.

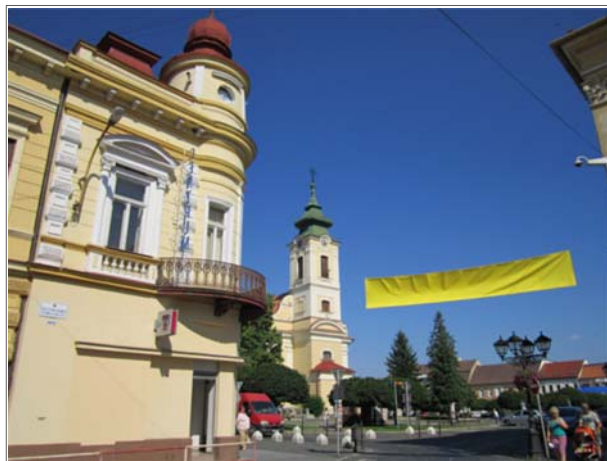
Érdekes módja annak, hogy lehet megidézni a középkor hangulatát a mai korban.

A főtéren tömörül össze minden, ami a várost jellemezte, annak ellenére, hogy 1554-93 között török uradalom alatt volt, és az a tény még sokáig rányomta bélyegét a város fejlődésére. Ugyanúgy tönkretette a várost, akárcsak a bányászatának megszüntetése. Nagyon sok épület elpusztult, ma csak azok mása vagy csak a homlokzata maradt fenn.

A város főtere, amely a maga nemében az egyik legszebb a Felvidéken, kiváló lehetőséget teremt egy hangulatos sétára. Első utunk a római katolikus templomba vezetett, ahol fél 5-kor, mint minden délután magyar mise volt, mely után részleteiben is megcsodáltuk a Keresztelő Szent Jánosról elnevezett templom festményeit, berendezéseit.

(Az oltárkép – Keresztelő Szent János fővétele – egy Fischer nevű bécsi udvari festő munkája, a Heródes mögött lévő nőalakot Mária Teréziáról mintázta. A szentély falán látható egyik freskó, azt a jelenetet örökíti meg, amikor Szent István felajánlja az országot Szűz Máriának. A másik képen Szent László egyik csodatétele látható.)

A református templom oldalán megnéztük Ferenczy István mellsobrát, a katolikus templom mellett Blaha Lujza szobrát, megcsodáltuk a szépen felújított palotákat, csak a szétszórt szemét és a betonból kinövő fű és gaz nem tetszett. Finom volt viszont a fagyalt, amit jóízűen ettünk, majd a szálláshelyre tértünk, ahol vacsora és sörözés után kiértékeljük a napot, megbeszéltük a másnapi útitervet és nyugovóra tértünk.

Július 12-én kedden folytattunk utunkat a Gótikus úton a Rima folyó völgyében. Először ORLAI TÖRÉK-en (Malé Teriakovce) álltunk meg, felhajtottunk a dombon álló templomhoz, mely nagyon szép környezetben van, de nem tudtunk bemenni, azt csak kívülről láttuk.

A következő megállónk már sikeresebb volt, mert RIMABÁNYA (Rimavská Baňa) református lelkésze abba hagyva ház körüli fontos teendőit, eljött és kinyitotta a templomot, ahol fényképezni is lehetett.

RIMABÁNYA ((Rimavská Baňa)

Rimabánya alapítói német bányászok voltak a XII. században. A falu fölött emelkedő, 918 m magas hegy belsejében aranyat, vasat, hegyi kristályt és topázt bányásztak a középkor végéig. IV Béla aranypénzt is veretett.

A település fölött emelkedő dombon, ovális kőfallal körülkerített, szabadon álló, keletelt egyhajós templom. Tornya a szentély fölé épült. Az 1400-as évek elején a husziták kezére került a templom, akik erőddé alakították át. A XVI. századtól a protestánsoké. Jelenleg evangélikus templom áll.

A templomot eredetileg kívül-belül falképek díszítették. Külső falán Szent Mihály arkangyal és köpenyes Mária ábrázolás ma is kivehető. A déli bejáraton át a hajóba lépve a szemközti falon hatalmas felületű falkép tárul elénk: az 1068-ban zajlott Kerlési ütközet közismert leánymentési epizódja. Az északi hajó falának egynegyedén kezdődő teljes Szent László sorozatot 1390 körül minden bizonyítással Széchényi Tamás fia, Frank vajda készítette. Különlegessége, hogy a magyar király szentek hagyományos együttesét Árpádházi Szent Erzsébet is kiegészíti, aki az ölében rózsákat tart. Mellette a fiatal Szent Imre áll frontális nézetben. Az együttesbe eredetileg Szent István király és Szent László is beletartozott.

Visszavittük a papot a lakására és folytattunk utunkat, RIMABREZÓ-ra (Rimavské Brezovo) ahol a templom felújítás alatt van. Fiatal restaurátor nők dolgoztak nagy lendülettel és hozzáértéssel, hamarosan készen is lesznek és megengedték, hogy fényképezzünk.

(A XIII. században épült templomot a XIX. század végén alaposan átépítették. Az eredeti templom hajójából alakították ki a mai szentélyt, a régi templom freskókkal díszített szentélyéből pedig oldalkápolna lett. Az 1360-70-es években készült falfestmények főként Jézus életéből vett, illetve egyéb újszövetségi jeleneteket ábrázolnak.)

Folytatva utunkat szép erdős vidéken haladva egy hágón átkelve, ahol meg is álltunk kicsit pihenni KIÉTE (Kyjatice) következett. A falu közepén „pihenő” munkások között volt az egyházi gondnok is, aki gumicsizmában jött kinyitni a templomot, és fizetés ellenében fényképezhattunk is kedvünk szerint.

Szabadon álló, keletelt egyhajós, nyújtott, egyenes szentélyzáródású, tornyos, nyeregvetős épület a templom.

A XIII-XIV. században épült templom legnagyobb képzőművészeti értékét a XIV-XV. században festett falképei képviselik. A hajó északi falán látható, körkörös mezőbe foglalt Utolsó ítélet falkép (1426). A kilenc osztatú kör – időkerék – közepében az ítélő Krisztus látható. A megváltó jobb oldalán az üdvözültek a mennyországba tartanak, míg a bal oldalán a pokolba indulnak az elkárhozott lelkek. A kilenc angyali kart jelképező kerekeket anyagok forgatják.

A keréken kívülről emberek indulnak az ítélő Krisztus elé. A hajó keleti oldalán Jézus szenvedés története kapott helyet. A diadalíven az okos és balga szüzek sorakoznak. A templom hajóját virágdíszes kazettás mennyezet fedi. Ugyanez a motívum látható a bejárat fölötti karzaton is.

Ezután visszakanyarodtunk KARASZKÓ-ra (Kraskovo) ahol a környék egyik legszebb temploma van. Az egyik házban befizettük a belépti díjat, és egy elég furcsa ember hozta is a kulcsot, majd pénzért megengedte, hogy fényképezzünk.

A helyi temetőben található az a kora gótikus, ma evangélikus templom, mely a XIII. század végéből származik. A XV. században védőfallal öveztek. A XVII. században fa harangtornyot emeltek udvarán. Nagyon értékesek régi freskói; a fakazettás mennyezetet a XVIII. században festették ki. A freskók közül meglepően hat egy fantasztikus jelenet, melyben a kis Jézus a templom hajóján keresztül Szűz Mária felé repül. Szintén nagyon érdekes a Szent László legendáját megörökítő freskó, melyen tevék láthatóak. Igaz, nem hasonlítanak a tevékre, de abban a korban hol is láthatott a festő tevét?

A diadalívtól jobbra félelmetes látványt nyújt Szent Mihály alakja, amint a kezében lévő mérlegen tartja az utolsó ítélet alkalmával föltámadó lelkeket. A képen az ördögök is jelen vannak, és igyekeznek egy-két lelket megkaparintani maguknak.

A szentélyben apostolokat láthatunk, aki közül könnyen felismerhető Szent Péter a mennyország kulcsával és Szent Pál a karddal. A szentély boltozatán nagyon érdekes a mennyország egyik legbájosabb népi ábrázolása. „Ábrahám kebelén”, egy díszes kendőben üldögelnek a kicsi embereként ábrázolt üdvözültek.

Ennyi tömény szépség után jól esett egy kicsit a hegyek között autózni, leereszkedtünk a völgybe, ahol a Driencany-víztározó mellett MELEGHEGY-nél benéztünk az üdülő udvaráról a mesterségesen kialakított tóra a strand mellett, melyet üdülők és hétvégi házak vesznek körül.

Most már a Balog-patak völgyében jártunk és haladtunk lefelé. NAGYBALOG-on (Velký Blh) benéztünk a hatalmas parkba, ahol ma is áll az a kastély, melyet utoljára a Koháryak építettek át klasszicista stílusban. A háromszintes épület, melynek négy oszlopon nyugvó timpanonja már messziről látható, ma beteg emberek számára ad otthont, mintegy 100 fő lakik benne. Bemenni nem lehetett, csak kívülről engedték fényképezni.

A kastélyból véletlenül a futballpálya mellé keveredtünk – ahol a hatalmas fák alatti hűvösben megebedtünk a táskába hozottakból, és álltunk a Balog folyócska kis hídján is egy fotó erejéig.

Tovább menve Panicánál elnéztük a letérőt, így a szélerőművek felett az 50-es főútra értünk ki, amelyen felmentünk BÁTKÁ-ra, majd onnan ZSIP-re (Žip).

Zsip református temploma régi szépségében ragyog, mely a gótikus út legdélibb állomásaként a felvidéki gótika legszebb emlékei közé tartozik. A falu a reformáció hajnalán, a XVI. században tért át a kálvinista hitre, és a Balogvölgyi reformáció központja lett. Szentkirályi András lelkész egyike volt a gályarabságra hurcolt protestáns prédikátoroknak.

A falu templomát (gótikus) – melyek helyén valaha egy románkori kisebb templom állhatott – a XV. században építették. A templom méreteit tekintve a kisebbek közé tartozik. Előtte fából épült harangtorny található, amelyben két harang lakik. A beltér első meglepetése a nyolcvan kazettából álló XVIII. századi famennyezet, melynek parasztkorok festéséhez hasonló díszítésű a három oldalon körbefutó karzat is. Legértékesebb részei közé tartozik a szentélyben és a keleti falbelsőn látható, s csupán nemrég feltárt töredékes középkori freskók (sokáig rejtve voltak, de az öregek festett lovas katonákra emlékeztek, így elkezdtek a kutatást és sikerrel jártak).

A falfestmények közül kitűnik az öt okos és öt bolond szüzet ábrázoló rész, egy gótikus triptichon részlete, valamint Szent Istvánt kivont karddal és országalomával ábrázoló freskó.

Aranyos hölgy hozta a kulcsokat, megnéztük és fényképeztük kívül-belül a templomot, végül a Polgármesteri Hivatalból egy kedves hölgy még az egész csapatot is lefotózta, (ilyen is ritkán van, hogy egyszerre mindannyian rajta vagyunk a képen!)

Egy kávéra és üdítőre is szívélyesen invitáltak, de nem éltünk vele, viszont megdicsértük a rendet, tisztaságot, amit a faluban és a templom, meg a Hivatal környékén tapasztaltunk.

Innen már az ismerős útvonalon tértünk vissza Rimaszombatba és következett a szieszta.

Fél öt körül bementünk a belvárosba, hogy éttermet keressünk, ami csak nagy nehezen sikerült. A Piccolóban aztán megvacsoráztunk és megállapítottuk, hogy bőséges, jóízű és olcsó volt, és volt szlovák specialitás(pl. káposztaleves). Hazafelé még megálltunk vásárolni egy közeli ABC-ben, a szálláshelyen egy kicsit kártyáztunk, majd igyekeztünk elvackolni és megpróbáltunk aludni a nagy utcai zaj ellenére is.

Július 13-án szerdán 8 óra előtt már elindultunk most nyugati irányba az 50-es főúton. Az első megálló LOSONC (Lučenec)

A várost még az Árpád-házi királyok idején alapították. Nem vette körül kőfal, ezért lakói a háborúk idején sokat szenvedtek.

A város főterén két templom áll. A katolikus a többször elpusztult, eredetileg gótikus templom alapjaira épült. A neogótikus református templom Ybl Miklós tervei szerint készült a múlt század közepén. Mellette az egykori 1848/49-es emlékmű helyén áll a losonci születésű Kármán József író emlékoszlopa, melyet a felvilágosodás-kori magyar irodalom és nemzeti újraébredés előharcosa halálának századik évfordulója alkalmából emeltek.

Petőfi 1845-ben Losoncon tartózkodott, ezt emléktábla hirdeti egykori lakóházán. Szemben vele lakott az a varrólány, akihez verset írt, és aki a költő udvarlását nem fogadta el. A város központja a Kubinyi-tér, melynek egyik sarkán a híres Reduta (Vigadó) 1816. áll. Az épületben annak idején a XIX.-XX. század művészeti életének legnagyobbjai vendégeskedtek Vörösmarty Mihálytól Mikszáth Kálmánig, de megfordult itt Ferencz József és Coburg Ferdinánd bolgár cár is (emléktábla az épület tér felőli oldalán). A 90-es években egy helyi vállalkozó jóvoltából eredeti stílusban újítták fel a XX. század elejének hangulatát idéző, stílszerűen elnevezett termet (Habsburg, Wágner-szalón), ezenkívül szálloda és felhőkarcoló is épült.

Zsinagóga romjai a keleties motívumokat is felhasználó szecessziós építészet egyik jellegzetes példája. Református templomban (1853) nem tartanak istentiszteletet, helyette nyaranta képzőművészeti kiállítás van.

Sétálva a főtéren megállapíthattuk, hogy nagyon szép város és ha még a rendre kicsit jobban odafigyelnének?

Sajnos a katolikus templom belsejét csak a rácson keresztül láthattuk, de így is szép volt, akár csak az evangélikus templom magas tornyán lévő hatalmas kakas.

Már az utunk tervezése során elhatároztuk, hogy ha ilyen közel vagyunk a magyar határhoz, akkor mindeképpen átmegegyünk IPOLYTARNÓC-ra. Így is tettünk, bár úgy tűnt, hogy a világ végén van, de megérte oda elmenni: a Cserhát és Karancs dombjainak ölelésében fekszik a falu, melynek tőszomszédságában a földtörténeti múlt csodálatos emlékei kerültek felszínre. Itt található kontinensünk egyik legösszetettebb és látványosan kiépített ősmaradvány lelőhelye. Kőbe vésott üzenetek idézik a tova-tűnt világot. Az alsó miocén korból származó, 23-19 millió éves, világhírű kővületeket tartalmazó földtani képződményei, klasszikus földtani alapszelvénye, egykori élőhelyeinek változatossága és páratlan megtartású szárazföldi őslélektany miatt képezi az emberiség természeti örökségének részét. Mindezekért 1995-ben Európa Diplomát kapott, központi magja 2000-ben felkerült a Világörökség Listájára.

A látogatókat a bükkábrányi lignitbányából kiemelt 7 millió éves ősfák fogadják. Gondos konzerválást követően a fák fölé védőtetőt építettek.

Nagy élményben volt részünk a 4D moziban: az ősi tenger fenekétől - szubtrópusi őserdőn keresztül – a vulkánok tetejéig ívelő geológiai tanösvényen fantasztikus utazásban volt részünk. A tökéletes hatás kedvéért három dimenziós filmen elevenedik meg az Ősvilág. A látványhoz mozgás is párosul: mozgó székek repítik a bátrabb nézőket a miocén korb! Nagyon élvezte a társaság a programot és az egész látványsor, amit itt tapasztaltunk úgy láttuk, hogy megérte a befektetett és pályázat útján nyert összeget.

A háttérben a füleki vár

Némi élelmet és üdítőt magunkhoz véve folytattuk a programunkat, visszafelé mentünk RAPP-ra – voltunk falunézésen Mulyán, majd nemsokára FÜ-LEK-re (Fil'akovo) értünk és leparkoltunk a főtéren. A város melletti bazaltkúpon felejthetetlen látványt nyújtanak a füleki vár restaurált romjai. A XVI. században negyven éven át itt székelt a török szandzsák, az Oszmán Birodalom egyik közigazgatási szerve. Fülek neve a német Vielek (sokszög) elnevezésből ered. A törökök kiűzetése után 1689-ben még egyszer elfoglalták a várost, ekkor pusztult el a vár is 1682-ben a várban kiáltották ki Thököly Imrét Magyarország királyává, aki röviddel ezután felrobantotta a várat, nehogy a Habsburgok kezére kerüljön.

A vár látványa meghatározza a várost, de a nagy melegben nem mentünk fel a hegyen lévő romokhoz.

A római katolikus templomba viszont bejutottunk, ami nagyon gyönyörű, itt imádkoztunk és énekel-
tünk magyarul jól beszélő kísérőnk öröme.

A városból kifelé menet rossz irányt vettünk, így eljutottunk SÁVOLY-ra és BUZITKÁ-ra, ahol a parkban megebédeltünk, majd a presszóban felüdültünk, a kisboltban pedig lehetett élelmiszert vásárolni.

Visszamentünk Fülekre, majd az 571-es úton a GORTVA patak mentén a vasút „társaságában” VÁRGEDÉ-n (ahol Petőfi Sándor kétszer is volt) valamint FELED-en keresztül SERKÉ-re (Širkovce) mentünk.

A falu a Lórántffy család ősi birtoka volt, ők építettek várat a község feletti hegyre. A település a török világban több ütközet helyszíne volt. A kastély romja felett keseregünk, viszont szép látvány a fagaléria tornyú református templom, mely eredetileg gótikus stílusban épült. Sajnos mi csak kívülről láthatuk.

Feleden át Jánosi irányában kora délután Batyiba értünk, ahol következett a szieszta.

Fél ötkor a magyar misén vettünk részt a templomban, majd megvacsoráztunk a főtéren lévő Szultán-étteremben, ahol rajtunk kívül ma sem volt más vendég. A vacsora ízletes és szlovák volt (pl: juhtúrós sztrapacska) hozzá a jó hideg sör, majd a fagyalt a főtéren. A szálláshelyen már a szokásos menetrend folytatódott.

Rák József

(A következő számban folytatjuk az utibeszámolót)

Tompai Mihály költő
emlékoszlópa és szobra Hamván

Osztálytalálkozó 1971-2011

Idestova 40 éve, hogy elballagott az utolsó 8. osztály a hercegekúti általános iskolából. Ennek emlékére újra találkozott az Osztály. Már hónapokkal ezelőtt lázas készülődés előzte meg a találkozást. Az elszármazott társak, barátok megkeresése, meghívása, a találkozói technikai lebonyolításának a szervezése kötötte le az idejét néhány aktív szervezőnek.

2011 június 25-én újra felhangzott az "osztály vigyázz" a régi tanteremben, ahol jelentést tett a hetes a jelenlévők, az igazoltan és az igazolatlanul hiányzókról. A hiányzók közül sajnos néhányan már nem lehetnek közöttünk, de emléküket most is bennünk él amikor felelevenednek a diák évek. Köszöntöttük egykori tanítóinkat akik szintén örömmel fogadták meghívásunkat. Szigeti Ilona Tanító nénit aki 3. osztályban volt osztályfőnökünk. Schneiderné Tanító nénit, aki 4. osztályban tanított, szigorúsága még a mai napig szóbeszéd közöttünk. Gál Zoltánnét aki 6-7. osztályos korunkban még a Tóth Katalin Tanárnő nevet viselte, fiatalos lendületével, közvetlenségével, megbecsülést és szeretetet vívott ki magának mind a mai napig.

Pacsi Laci barátunk még külön is kedveskedett a lányoknak egy-egy szál fehér rózsával.

Az osztályfőnöki órán mindenki elmondta életének meghatározó állomásait, történeteit. Nevelőink elmondták milyen gyerekek ismertek meg Minket és az élet ezt hogyan igazolta. Meséltek saját sorsuk alakulásáról is. Beszéltünk családtagjainkról, büszkén említettük gyermekeink sorsának történeteit. Az osztályfőnöki óra legmeghatóbb pillanata, mikor Götz Juliska (a rátkai tanítónéni) kérésére az Osztály lehunyt szemmel hallgatta végig a régi időkre emlékszel-e még kezdetű dalt. Ez az esemény elérzékenyítette a régi diáktársakat.

Az óra végeztével kimentünk a temetőbe, volt társunk és Első Tanítónk sírjához. Tiszteletünk és megbecsülésünk jeléül virágot és mécsest helyeztünk nyughelyükre. Stumpf Pista barátunk emlékező beszédet mondott az elhunytak hantjánál az élet kiszámíthatatlanságáról. Ezt követően a pincék-nél, könnyed borozgatás mellett felelevenítettük gyermekkorunk vidám eseményeit.

Mindenki hozzátette a maga kis emlékeit, amivel kerekébbé, teljesebbé váltak a régi történetek. (A fiúk birkózásai, a Tenkes kapitánya, kardozás, legeltetés sportdelután stb)

A jó hercegekúti bor is segített a jókedvű felhőtlen beszélgetéshez, már-már úgy éreztük, mintha újból kisdíjakok lennénk. Szinte észre sem vettük az idő múlását, szívesen maradtunk volna még a pincék-nél. Mennünk kellett, mert az Esperes Úr a templomban emlékmisést mondott az elhunyt társainkért és hálaadót az Élőkért. Prédikációjában hangsúlyozta, hogy az Utolsó Nyolcadik Osztály elballagásával mekkora veszteség érte településünket mert ekkor, 1971-ben megszűnt Hercegekúton a felső tagozat.

A szentmisén már a családtagok is csatlakoztak az osztályhoz. A Kántor Úr az alkalomhoz illő, de ritkán hallható énekekkel tette ünnepélyesebbé az együttlétet. Együttesen átsétáltunk a Kultúrházba, ahol az ízlésesen megterített asztalnál jóízűen elfogyasztottuk a vacsorát, melynek végén közösen elfűjtük a 40 évet jelképező gyertyát. Mindenki tányérja mellé odatettük a Braun János által ez alkalomra írt verset. Ezt követően könnyed beszélgetéssel, vidám nótázással tettük teljessé az amúgy is hangulatos estét. Sokan feltöltődve fogadkoztak, hogy gyakrabban kellene találkozunk. Reményünk szerint ez így is lesz! Örömmel tölt el az a tudat, hogy én is ebbe a Nagyszerű Osztályba, az utolsó nyolcadikba járhattam. Tisztelettel és Baráti Üdvözlettel

Baumgarnter János diák

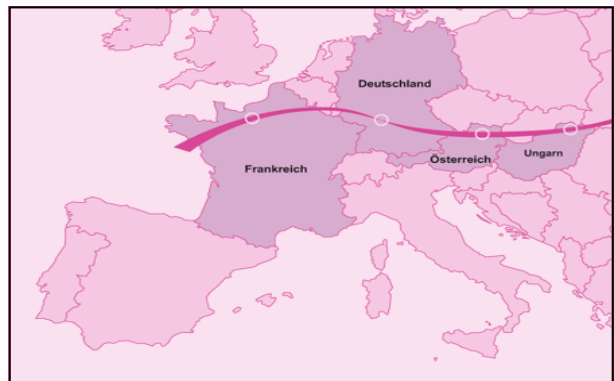

A Nyugdíjas Klub hírei

Augusztus 7-én időközi polgármester- választás lesz Hercegkúton. Ebből az alkalomból láttuk vendégül július 21-én délelőtt Rák Józsefet., községünk leendő polgármesterét s körünkben volt – immár nyugdíjas klubtagként – leköszönt polgármesterünk is. A Klub társalgó szobája megtelt érdeklődő idős emberekkel, akik kíváncsian várták, milyen terveket, elképzeléseket kíván megvalósítani községünk majdani új vezetője. Rák Jocónak első találkozója volt a mai a nyugdíjas közösségünkkel, ilyen formában most találkozott első ízben a Klub tagjaival. Beszélt arról, hogy bár az elődje által kitaposott ösvényre lép, számos megoldásra váró feladat, tennivaló áll előttünk. Csapatmunkára számít, csapatban gondolkodik. Számít mindenki együttműködésére, konstruktív, építő jellegű kritikáira, hiszen eredmény csak összefogással, közös munkával érhető el. Munkájához sok sikert kívánunk, legyen ereje, kitartása véghez vinni mindazt, amit eltervezett. Nyugdíjas kis közösségünk szívből támogatja és segíti majd munkáját.

A Klub dolgozói

Obersulm-Hercegkút ifjúsági csereprogram

2011. július 31. és augusztus 7. között ismét 12 hercegkúti diák és 2 kísérő utazhat csereprogram keretében németországi testvértelepülésünkre, Obersulmba. Markus Kress Obersulmi ifjúsági referens gazdag programot állított össze, így minden bizonnyal tartalmas egy hetet fognak náluk tölteni a diákok.

Zenemplén 2011

Idén is az előző évek hagyományaihoz hasonlóan megrendezésre került a Zenemplén Fesztivál 2011. július 7-8-9-én a szokott helyén a hercegkúti Sportpályán.

A mostani volt a „legek” fesztiválja az eddigiek közül. Legtöbb zenekar, legtöbb program, leghosszabb rendezvény és ami a legfontosabb: legtöbb látogató.

A leghosszabb rendezvény „eléréséért” az idei évben bevezetett nulladik nap programjai járultak hozzá. Ezen a csütörtöki napon a házigazda Fáziskésés zenekar 10 éves jubileumi koncertjét láthatták az érdeklődők, sok meglepetésvendéggel. Ez a nap nem várt sikert hozott. A nézőszám minden várakozásunkat felülmúlta. Szerencsére a fesztiválozók egészen vasárnap reggelig kitartottak a rendezvény mellett, így a nézőszám rekord ennek volt köszönhető. A csütörtöki napot Dj.Luigi retro disco-ja zárta. Ezzel a bulival rákanyarodtunk a pénteki napra, és elkezdődtek a megszokott koncertek. A pénteki napot a Paddy and the Rats és a Szepultúra zárta.

A szombati nap volt a leghosszabb nap a fesztiválon. A koncertek délután fel kettőkor kezdődtek a „Pionírok előre bátran” zenekarok fellépésével, ami egy új kezdeményezés volt idén, aminek a célja, hogy fellépési lehetőséget kapjanak olyan zenekarok, akiknek nagyobb fesztiválokon sajnos nincs lehetőségük fellépni. A Pionírok program után a fesztiválozók a sátoraljaújhelyi Büntetés Végrehajtási Intézet bemutatóját és a sárospataki Triálosok műsorát nézhették meg. Emellett egész délután játékos versenyeken méretetthették meg magukat (sörívó verseny, Borkvíz, bor ping-pong, hagymaevő verseny, stb.). A koncertek folytatódtak és egészen másnap hajnali 5-ig tartottak. A fesztivál már a felkelő nap sugarai közepette ért véget! A szombati napot az AB/CD és a Hollywood Rose zárta, majd Dj.Luigi zenélt a legkitartóbb látogatóknak.

Összességében elmondható, hogy egy nagyon sikeres fesztiválon vagyunk túl, ami a segítők, támogatóink nélkül nem jöhetett volna létre.

Ezúton is köszönjük nekik. Külön köszönetet szeretnénk mondani a Hercegkúti Önkormányzatnak, hogy már hatodik éve teremtett lehetőséget Egyesületünknek, hogy a fesztivál zavartalanul megrendezésre kerüljön, továbbá rendelkezésünkre bocsátotta a pályát és a kiszolgáló egységeit. Legfőképp pedig köszönet azoknak, akik eljöttek, hiszen értük csináljuk ezt. Nélkülük nem ment volna. Találkozunk jövőre, az immár hetedik Zenemplén Fesztiválon.

Markovics Ádám

Kiss János emléktorna - 2011. július 23.

2011. július 23-án szombaton második alkalommal került megrendelésre a Kiss János Emléktorna.

A meghívásos „öregfiúk” kispályás labdarúgó tornára idén is hat csapat nevezett, egy csapat állt össze a helyi öregfiúkból, egy az elszármazottakból, egy csapat Kiss János volt munkahelyét, a sárospataki ÉPSZER-t képviselte, Derczó István Hercegkút díszpolgára is indított egy csapatot, továbbá MAKITA mezben játszottak Rák Gergely barátai és idén részt vett a tornán Tiszaújvárosból is egy baráti társaság.

Rák József nyugdíjas polgármester köszöntötte a megjelenteket, külön üdvözölve Kiss János családját.

„Köszöntöm a Kiss János-emléktorna valamennyi résztvevőjét. Elsősorban Jani családját: feleségét Irénkét és fiait: Attilát és Gábort. Köszöntöm a résztvevő csapatokat, a szervezőket és a szurkolókat és külön köszöntöm a játéktekvezetőket. Nagyon örülök, hogy második alkalommal kerül megrendezésre a torna, és jó érzés, hogy ilyen szép számban összejöttünk. Bízom benne, hogy a hagyomány folytatódik és legközelebb már nemzetközi lesz, hiszen német barátainkat egyszer csak meg kell hívni egy vendég szereplésre, mivel mi már voltunk náluk egy tornán.

A mostani rendezvényen újból tisztelgünk Kiss János emlékének, aki aktív közéleti emberként, képviselőként és sportvezetőként sokat tett közösségünkért. Nagyon sokat áldozott szabadidejéből arra, hogy a fiatalok sportolási lehetősége biztosítva legyen, ebbe a munkába sokszor az egész családját is bevonta. Szerették is a fiatalok Jani bácsit, mert tudták, hogy mindent megtesz azért, hogy ők játszani tudjanak. Csak annyit várt cserében, hogy mindig küzdjenek becsülettel és játszanak sportszerűen!

A torna résztvevőinek én is ugyanezt kívánom! Jó játékot, sok gólt és balesetmentes küzdelmet!

A tornát ezennel megnyitom.

Hajrá Hercegkút!”

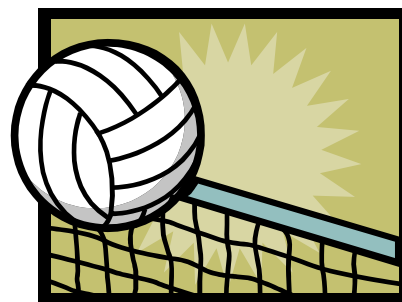
Az ünnepélyes megnyitót követően délután két órától este hat óráig folytak a mérkőzések a futballpályán kialakított két kispályán, körmérkőzések keretében döntötték el a helyezéseket egymás között.

A vándorkupát Kiss János felesége, Irénke adta át a győztes csapatnak, a Hercegkútról elszármazottak csapatkapitányának, külön díjazták a legtöbb gólt rúgó játékost és a legjobb kapust is.

Az eredményhirdetést követően a mintegy száz főt kitevő sportbarátok közösen fogyasztották el a helyi konyha dolgozói, valamint Varga Feri és Horváth Gabi által készített finom vacsorát.

Jó hangulatban, késő estébe nyúlt az Emléktorna és az aktív délutáni sportolás ellenére a résztvevők bekapcsolódtak a hajnalig tartó retro disco –ba is, amit erre az estére szervezett Derczó István, mint egykori DJ. E rendezvényre a Gombos-hegyi csárda egykori törzsvendégeinek nagy része összegyűlt a sportöltöző mellé rögtönzött táncterre és az éjszakai eső ellenére fergeteges hangulatban idézték fel a régi discos éveket. (drse)

A ZEMPLÉN Csoport Megye III. osztály

Ifjúsági labdarúgó bajnokság 2010/2011. évi végeredménye

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	KG	GK	P	megjegyzés
1.	Füzér	22	15	5	2	76	30	46	50	
2.	Ricse	22	14	5	3	89	28	61	47	
3.	Hollóháza	22	13	4	5	59	28	31	43	
4.	Bodrogolaszi	22	11	3	8	51	53	-2	36	
5.	Györgytarló	22	9	4	9	49	63	-14	30	(-1 pont)
6.	Vajdác	22	9	3	10	65	51	14	29	(-1 pont)
7.	Nagyrozsány	22	8	3	11	46	58	-12	27	
8.	Kovácsvágás	22	8	4	10	43	58	-15	25	(-3 pont)
9.	POSA FC Pálháza	22	7	4	11	44	68	-24	25	
10.	Herceghát	22	7	3	12	38	59	-21	24	
11.	Makkoshotyka	22	4	4	14	37	87	-50	15	(-1 pont)
12.	Olaszliszka									törölve

Felnőtt labdarúgó bajnokság 2010/2011. évi végeredménye

hely	csapat	M	GY	D	V	LG	KG	GK	P	megjegyzés
1.	Ricse	22	18	3	1	80	17	63	57	
2.	Hollóháza	22	17	4	1	96	26	70	55	
3.	Kovácsvágás	22	13	3	6	71	33	38	42	
4.	POSA FC Pálháza	22	13	0	9	67	42	25	39	
5.	Nagyrozsány	22	12	1	9	46	38	8	37	
6.	Györgytarló	22	10	2	10	54	56	-2	32	
7.	Herceghát	22	10	1	11	66	72	-6	31	
8.	Bodrogolaszi	22	7	4	11	52	83	-31	25	
9.	Makkoshotyka	22	9	1	12	50	65	-15	23	(-5 pont)
10.	Füzér	22	5	4	13	34	70	-36	19	
11.	Vajdác	22	3	3	16	38	95	-57	11	(-1 pont)
12.	Olaszliszka									törölve

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

RENDŐRSÉG : 107,
SP-I RENDŐRKAPITÁNYSÁG: 513-030
MEZŐŐR : 06-30-553 3330
POLGÁRŐRSÉG: 06-30-475 7133
ÖNKORMÁNYZAT: 346-101

Herceghát Hírek

Herceghát község információs lapja

Kiadja: Herceghátért Közalapítvány
 Felelős kiadó: Borsósné Fischinger Henrietta
 Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő
 Herceghát, Petőfi u. 110.
 Megjelenik: havonta
 Nyilvántartási szám:
 ISSN 2060-4483